Ludas Matyi

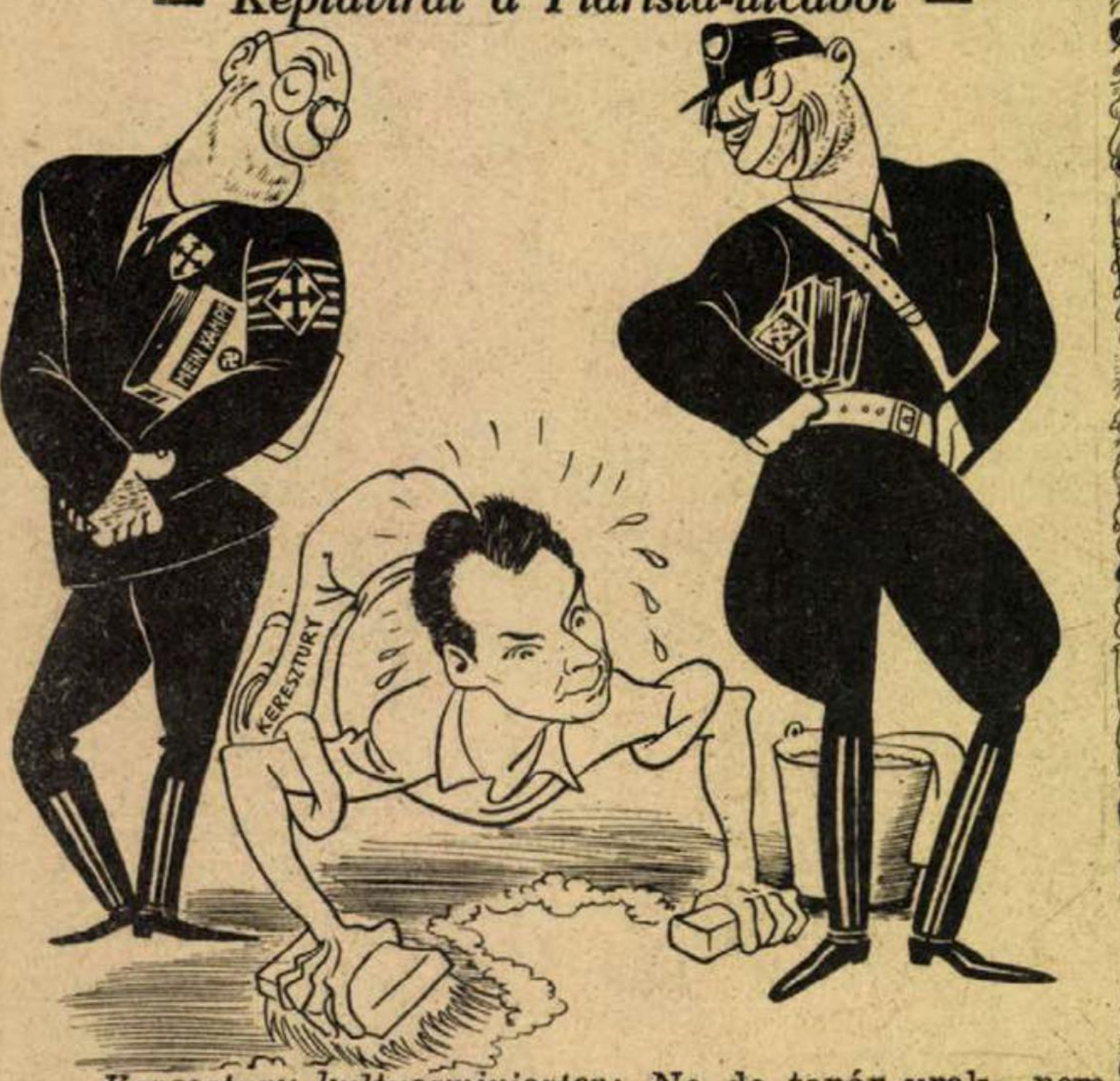

HÚSVÉTI SZÁM
Ára: 1.200.000 PENGŐ

Mi van benne?

Keresztury tisztogat a tanerők között

— Képtávirat a Piarista-utcából —

Keresztury kultuszminiszter: No de tanár urak, nem vették észre, hogy a diákok óra alatt kézigránátokat rejtegettek?

Piarista tanárok: Nehéz dolgozatuk volt a fiúknak és ahhoz nem volt elég a **puska**.

Ilyen az élet

— Bosszant, hogy nem mehettem el a volt muszszázadparancsnokom kivégzésére...
— Mi jött közbe?
— Felmentették.

Hamza Béláról, az V. kerületi kapitányság rendőralezredeséről kiderült, hogy 1942-ben, Ukrajnában keretlegény volt és századát kifosztotta.
A nyomozás bravúrja, hogy egy ilyen tolvaj **már egy évvel ezelőtt** a rendőrség-e került...

Schönbrunnban megtalálták a párisi nagycirkuszból elhurcolt Pepi elefántot, akit a nácik árjásítottak. Pepi most tiltakozik a fasizmus vádja ellen: ő Hitleréknél **csak elefánt volt...**

A nyárias időben már vidáman napoznak a Dunakorzón. Sietnek a leüléssel, hátha eltűnik a nap, ugyanis Budapesten **rengeteg a naplopó...**

Az igazolóbizottság a nyilas ifj. dr. Bakay Lajos orvost egy évi munkaszolgálatra ítélte, amit egy **svédországi** kórházban kell eltöltenie.
Az igazolt nyilas orvosok most **büntetésért fellebbeznek...**

Kovarcz Emil kijelentette, hogy csalódott Horthyban, csalódott Hitlerben.
A H. H. H. bizalmas értesülése szerint Bogárban **nem fog csalódni...**

Garantálja Robika

Húsvéti rímek

Bárányfelhők a kék égen,
Az ember úgy örül!
Husvéti bárány! Jaj de szép!
És pénzbe sem kerül!

A tojás szine zöld, piros
És kék. Szebb lehet-e?
Lehet; mert a boltos szerint
Legszebb a fekete.

És tapsifüles szója van
A kirakatba' kint
S szívünk dobog, hogy ünnepi
Bőség van már megint.

És ünnep van és süt a nap
Ilyenkor élni jó
Csak ne volna e millió
Mellett a millió...

Szép esténk lesz

— Remekül halad előre a fiam... a főnöke minden héten fizetésemelést ad neki!

Vízállásjelentés

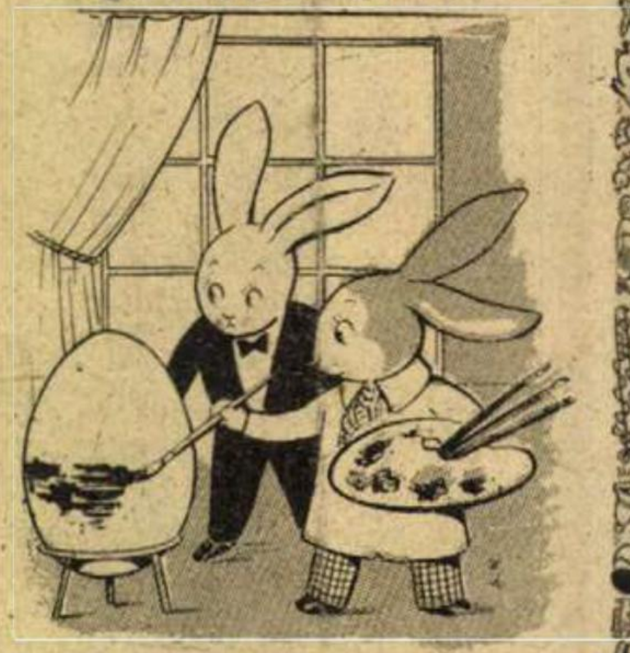

— Pfuj, k[illegible]önséges vízzel locsolt meg!
— De Mancika, hárommillió pengő vízdíjat fizettem!...

TRAGÉDIA

— Miért zokog úgy, Kvantáné lelkem?
— Az... urahamahat... letartóztatta... a néhépügyészség...
— Ne sírjon. Holnapra úgyis kiengedik.
— Ahazt tuhudom... de nála van... a lahakáskulcsom...

Művészérzék

— Rémes ez, Tapsi úr... Az ember nem élheti ki művészi fantáziáját. Kizárólag fekete tojás iránt van kereslet.

A Garayn

— Hogy a tojás?
— Ötszázezer.
— A Nyuszeknál négyszáz.
— Kérdeztem én, hogy mennyi a Nyuszeknál?

Páris, szép Páris

Gordon Ferenc pénzügyminiszter tízmillió dolláros bevásárlás céljából Párisba utazott.

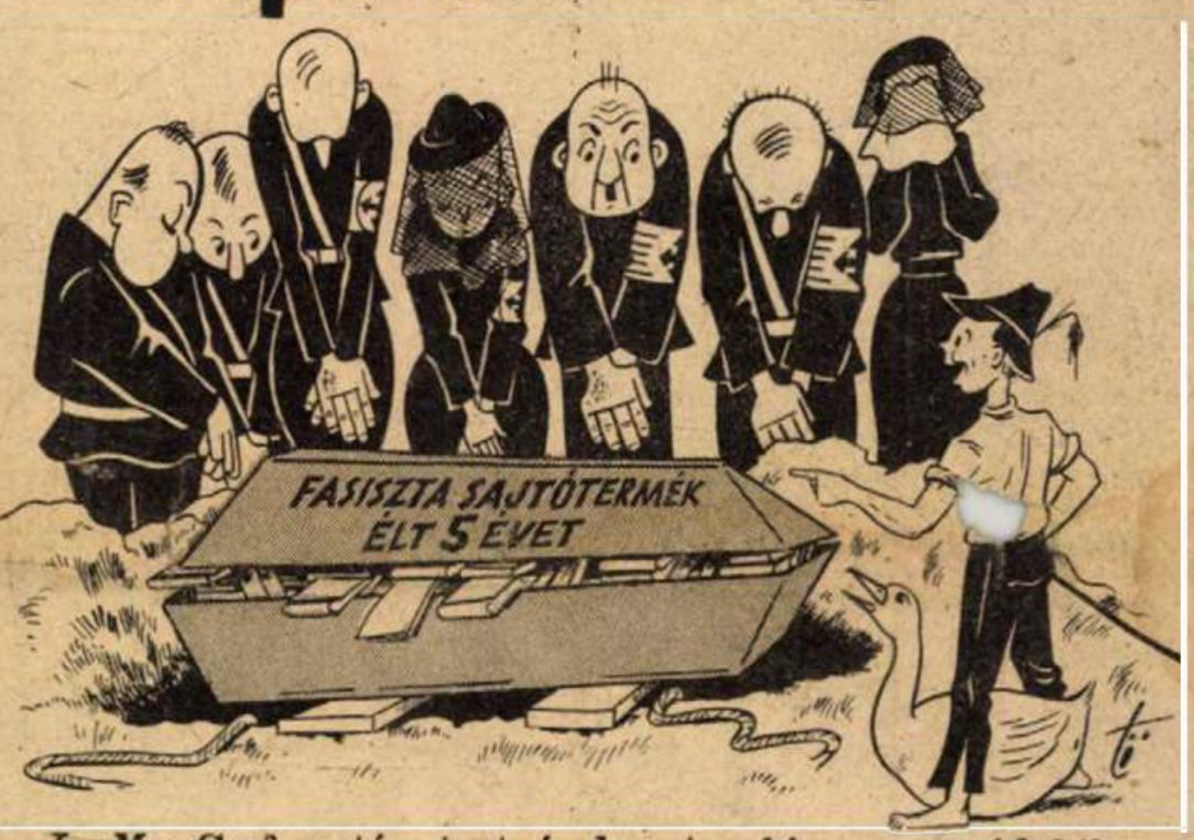

G. F.: Ja és még ezt is csomagolják be kérem.

A 7 legszomorúbb vicce

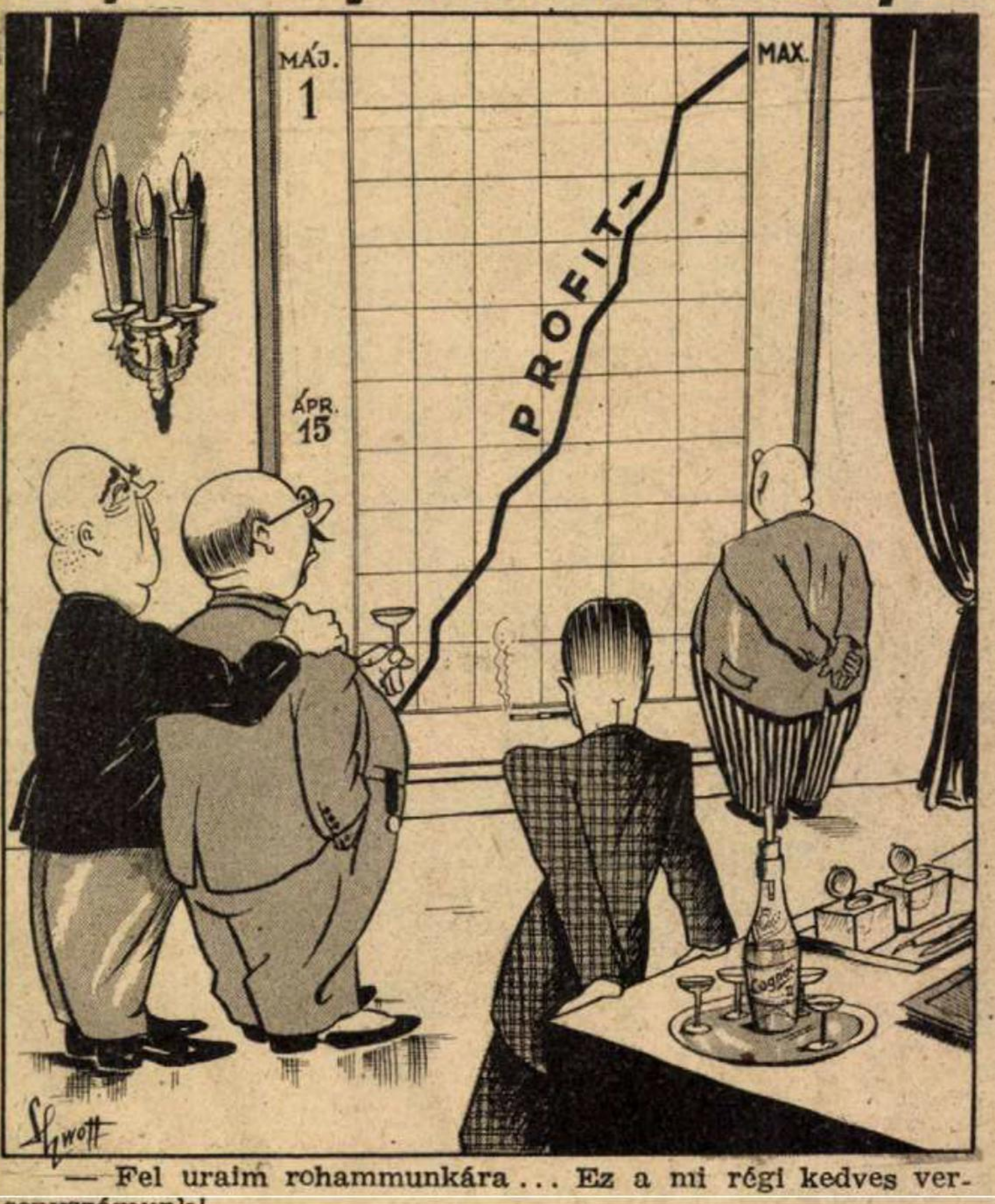
— A szomszédom egy Palotai nevű pasas. Figyelje meg: ha ez a Palotai egyszer nyaralni mehet, jobbra fordul a gazdasági helyzet.
— Mi ez a Palotai?
— Gépmester a bankjegynyomdában.

Április 20.-án

L. M.: Csak aztán testvérek azt a bizonyos szódabikarbónát ne felejtsétek el utánaszórni, hadd' eméssze meg a föld hamarabb!

A GyOSz májusi munkaversenye?

— Fel uraim rohammunkára... Ez a mi régi kedves versenyszámunk!

Mudoricza kivégzése

Irta: Tabi László

Mudoricza több mint ötven embert vert agyon Ukrajnában, s ezek közül jónéhányat ismertem, sőt, egykettő jóbarátom volt. Mudoriczát a napokban halálraitélték s fel is akasztották. Négy jóbarátom — névszerint Zsiga, Béla, Alajos és Ede — (valamennyi intelligens ember) végignézte Mudoricza kivégzését s azután külön-külön elmesélték nekem, hogyan folyt le a földi igazságszolgáltatás szertartása. Egyszóval most már tudom, hogy a következőképpen történt:

Mudoriczát, aki szőkés-fekete szikár köpcös alak volt, négy fegyőr kisérte az udvarra. A négy fegyőr közül három előtte lépdelt, három mögötte, kettő pedig karonfogta. Mudoricza kemény léptekkel ment a bíróság asztala felé, s támogatni kellett, hogy össze ne roskadjon. A bíróság asztalán egy szürke takaró volt, amely már messziről sárgállott. Egy nagyhajú, kopasz tanácselnök, akinek érces hangját már az első sorokban is alig lehetett hallani, ekkor kihirdette, hogy a bíróság Mudoricza Gyulát nem ajánlotta kegyelemre, s mert az államfő Mudoricza kegyelmi kérvényét elutasította, az itélet végrehajtható rajta. A tanácselnök szavai alatt Mudoricza lehunyt szemmel farkasszemet nézett az elnökkel, mozdulatlanul állt s ide-oda tántorgott. A hallgatóság siri csendben, hangos kiáltozással fogadta a tanácselnök szavait, ami érthető, mert a csaknem teljesen néptelen udvaron ember ember hátán tolongott.

Az itéletvégrehajtó két segédje közül ekkor három megfogta Mudoriczát s felemelve a bitófa alá vitte, noha Mudoricza a saját lábán ment oda, hiszen hordágyon vitték.

Az itéletvégrehajtó akkor megtöltötte a fegyvereket, még pedig úgy, hogy felmászott egy létrára, hogy hurkot csináljon a kötélre. Amikor a bárdot már megélesítette, a három segéd közül kettő az elitélt karjait, kettő pedig a lábait kötözte át, ezekután Mudoricza odasétált a homokzsákok elé, halottfehér arca csak úgy piroslott.

Adott jelre a négy fegyőr felemelte a puskáját, az itéletvégrehajtó ugyanekkor Mudoricza nyakára tette a kötelet. A bárd a levegőbe emelkedett.

*

Eddig rendben van ugye, érthető. A továbbiakban azonban négy barátom elbeszélése már nagyon eltér.

Zsiga azt állítja, hogy a lövés pillanatában Mudoricza összeszorította a fogait s szót sem szólt.

Béla szerint abban a pillanatban, amikor a kötél megfeszült, Mudoricza harsány hangon azt kiáltotta: le a kommunistákkal!

Alajos meg mer rá esküdni, hogy amikor a bárd lezuhant, Mudoricza hangosan felnevetett, ő ott állt közvetlen közel, vagy százméternyire.

Ede szerint Mudoricza kivégzése azért maradt el, mert nem találták az itéletvégrehajtót.

Zsigát szembesítettem Edével, aki kijelentette, hogy Zsiga nem is volt ott, hiszen egymás mellett álltak.

Alajos beismeri, hogy Zsiga is ott volt, de a kritikus pillanatban hátat fordított. Zsiga szerint Alajos nagyon örült, amikor kiderült, hogy Mudoriczát mégsem végzik ki.

Négy izgatott barátom elbeszéléséből így tudtam meg, mi történt Mudoriczával.

Szavamra mondom, ha menyasszonyom nem volna, azt sem tudnám fiu vagyok-e vagy lány.

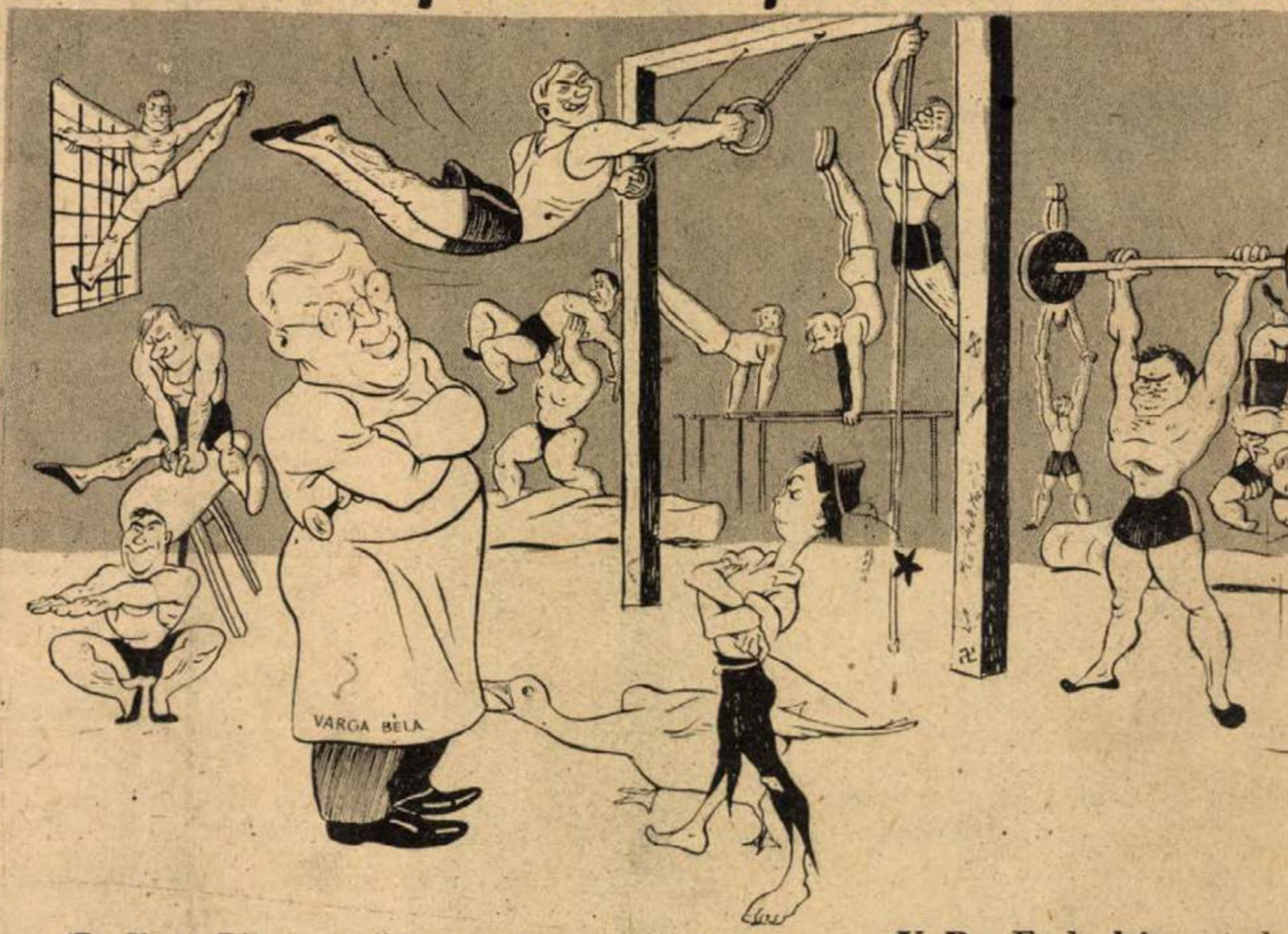
A reakci-jósnál

Reakci-jós: ... Prímás áll a házhoz és addig muzsikál, amíg Ön vissza nem adja a földet, amit kapott.

Magyar Miska: Dehogy öregem, akkor már inkább mi húzzuk el a prímás nótáját ...

Doktorok nyilasa – nyilasok doktora

(Dr. Varga Béla, a gyüjtőfogház főorvosa Szentkatolnay-Reinitz Dezső Musz-századparancsnokot súlyos betegnek nyilvánította, noha a másnapi tárgyaláson makkegészségesen fogadta a halálos itéletet. Ugyanakkor Dorogi Farkas Ákost, Béldy Alajost elmegyógyintézetbe utalta, míg számos más nyilast ugyancsak gyengélkedőnek minősített, hogy a tárgyalásra ne legyenek előállíthatók.)

V. B.: Ezek, kérem, a beteg háborus bűnösök.

L. M.: Miért nem engedi tárgyalásra őket?

V. B.: Mert állapotuk egy akasztást nem birna ki.

Ki? Ki? A Ma~~gyar~~tolcsy szerencséjének Kovács-a?

Mentő-minták kezdő tanúknak

A háborús bűnösök tárgyalásán egyes mentőtanuk a legnagyobb zavarban vannak, hogyan fejezzék ki magukat, hogy a népbíróság is megértse, a vádlott se haragudjék meg túlságosan és a tanú demokratikus jóhirnevén se essék csorba. Nehéz, nem mondom. *Bassola* államtitkár úrnak is hány sajtónyilatkozatába került míg utólag megmagyarázta a demokráciának, hogy ő tulajdonképpen simfelte *Hóman* kegyelmes urat, mikor dicsérte. Az ördög vigye el ezt a kötekedő közvéleményt, hogy nem jól hall demokratául. Mi tagadás, nehéz a „szegény megboldogult" nemzetgyilkosokról és más jóravaló hídrobbantókról közérthetően nyilatkozni. Hát a jövőben nem lesz szükség az ilyen rejtjeles mentővallomásokra. *Kovács* Imre volt az első, aki fején találta a népbíróságot. *Matolcsy* Mátyás, az „igazságos" *földosztó tárgyalásán.* Mivel még sok ilyen matolcsy kerül, reméljük, a népbíróság elé, a tanuk részére állítottuk össze a következő mentő-mintákat:

1.

ÜGYÉSZ: Tudja-e tanu úr, hogy ez a Kullogó Efraim Ukrajnában megetette a munkaszolgálatosokkal saját kapcájukat, aztán polkát járatott velük az aknamezőn?

TANU: Ejnye, ejnye! Pedig emlékszem, hogy gyerekkorában mindig szopta a hüvelykujját és azt mondta a tehénre, hogy cica. Nagyon jópofa gyerek volt.

BIRÓSÁG: Az enyhitő körülményekre tekintettel kétévi szigorított kórházi ápolásra itéljük a vádlottat.

2.

ÜGYÉSZ: Mit tud ön erről a Buhász csendőrnyomozóról, aki ezrével kínozta meg a baloldali foglyokat. Egyiknek egyszer kitépte a nyelvét.

TANU: Igy megváltozott volna? Az első világháború előtt sokat jártunk együtt, de akkoriban leginkább csak verseket olvastunk és billiárdoztunk. Nagyon szép mandinerei voltak Buhásznak. Hogy azután mit csinált, nem tudom, de tény, hogy amíg ezeket az izéket nem csinálta a nyelvvel, addig egészen tisztességes úriember volt.

BIRÓSÁG: Aki billiárdozni járt vasárnaponkint, rossz ember nem lehet: háromhavi felmentés.

3.

ÜGYÉSZ: Ez az elvetemült fráter itt, mint nyilas pártszolgálatos behatolt egy lakásba, agyonlőtte a házbelieket, kifosztotta a lakást ...

TANU: Meglepő kérem alássan! Négy évvel ezelőtt mintacsaládapának ismertem. Egyszer az anyósa nevenapjára hatkilós libát vett és a kisfia állandóan az ő hátán lovagolt. Nagyon jó ember volt, ezt tudom, a többi nem tartozik rám.

BIRÓSÁG: Tekintettel arra, hogy a vádlott a 30-as évektől mindig dupla kapupénzt adott s csak 1944-ben kezdett gyilkolni s akkor is kicsinyben: 10 évi börtön, hetenkint egyszer kimenővel és Ranolder-nővérekkel súlyosbítva.

4.

ÜGYÉSZ: Tud-e valamit arról, hogy ez a Babravecz husz évig gyilkosságokra és háborúra uszított és miatta kellett elpusztulni száz és százezer jó magyar embernek?

TANU: Hihetetlen kérem! Én a tábori püspök úrnak csak azt a prédikációját hallottam, amelyikben a feslett életű nőkről volt szó. Abban egyáltalában nem uszított, ellenkezőleg, mindenkit le akart róluk beszélni. Többet nem is hallgattam.

BIRÓSÁG: Tekintettel az áldást osztó kézre öt és fél év, hogy fellebbezni lehessen, mert ha kerek 5 volna, akkor jogerős lenne az ítélet és ettől Isten mentsen minden szentéletű férfiút.

SZEGEDI EMIL

Pesti gyerek álma

Húsvéti nyuszi: Idén piros tojás simon, mert a legjobb szakmunkásainkat a télen felfaltátok.

Pártos Jenő: Félnótás kalauz

Kelemen Kornélt őrizetbe vették:

Két út állt előttem, tehát csak azt tettem,
Amit több elődöm: államtitkár lettem!
De most hogy leléptem, gondolkozva zengem:
„Az Antalt én védtem! Ki véd eztán engem?“

Előre lehet már fizetni gázfogyasztást.

Te akartad, hogy így legyen:
A gázomat megvehetem — előre!
Élhetem az életemet,
Fogyaszthatok, égethetek — belőle!
S ha kinyitom majd a csapot,
Nyugodt szívvel meghalhatok — felőle!
Úri módon viselkedtem,
A többletet kifizettem — előre!

Közöljük a jövőheti „emelések“ sorrendjét:

Vasárnap várom a lap-árat!
Hétfőn a MÁV-ot várom én!
A keddi napom
A BESZKÁRT-ra hagyom,
És szerdán jön a szén, szén, szén, szén!
Csütörtök jönnek a Közművek,
Pénteken Posta-tarifák,
És szombatra maradnak,
Akik még hátra vannak!
A jövő héten folytatjuk tovább!

Svédország
irta: SZÉP ERNŐ

Hogy a svéd állam elismert polgára lehessek, azért egyszer sétáltam fel a Gellérthegyre, a svéd követséghez. Negyvennégyben, nyáron.

Szóval kérem svéd vagyok.

Vagyis szóval éppen nem, mert egy kutya szót svédül nem tudok. Pardon, annyit mégis tudok, amennyit diákkoromba tanultam, ami t. i. svéd gyufaskatulyára van írva, úgy kezdődik: säckerhets tendstikor...

Aki svéd honfitársamat ismerek, az is mind magyar születésű, az se tud ennél többet az édes svéd nyelvből.

Még csak svéd tornát se tanultam életemben, és azt a sárga svéd keztyűt se húztam soha a patámra.

Svéd hazámat sose láttam, kivéve Stockholmot madártávlatból, anzikszon.

Denikve, akármilyen tökéletlen svéd vagyok, mégis csak svéd is vagyok, tessék itt a passzusom.

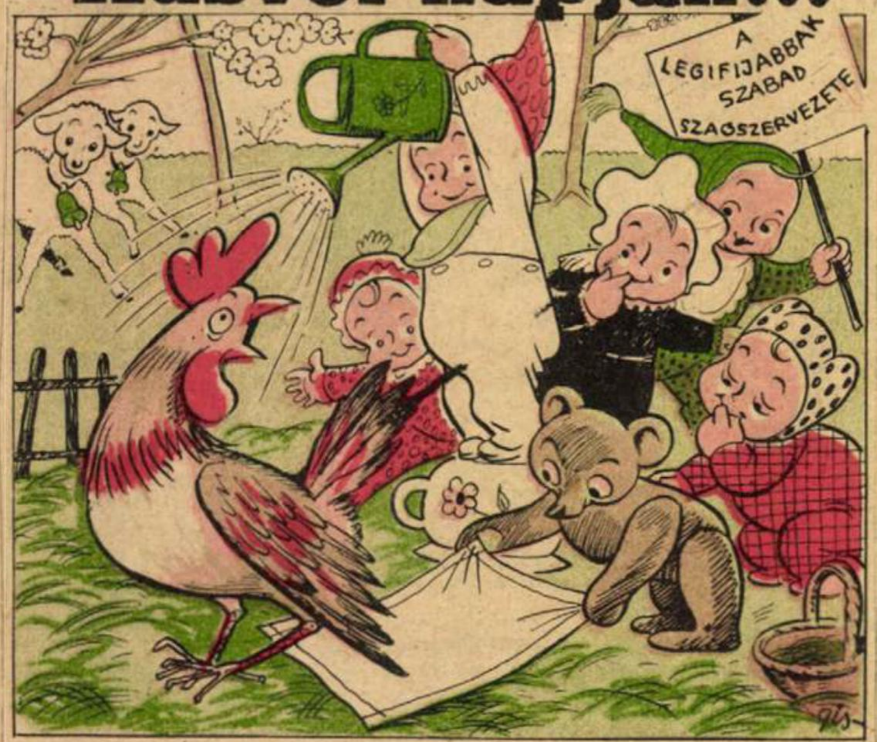
Mikor a háborúnak vége lett, úgy elfelejtettem az én svédségemet, mint a tegnapi felhőt az égen. Nem köszöntem le a svéd állampolgárságról, nem is hiszem, hogy ezt valaha is elintézem, olyan hanyagnak ismerem magamat.

Én hát még mindig svéd is vagyok, úgy ahogy magyar is vagyok.

Mi lesz ha erre rá találnak jönni Svédországban.

Ha egy szép napon értem jönnek, hazatoloncolnak, már mint Svédországba, beiratnak majd az első elemibe, mert ott mindent elülről kell majd kezdeni.

Húsvét napján...

Tavaszi vihar után

Új időknek új dalaiból

Motto: Szinte sercent, hogy nőtt a fű... (*Ady*)

Nagymessziről ködölt a hús,
Áradt a liszt, gőzölt a zsír,
S fáradt fülünkben hirtelen
A sok átokverte romon
Piros dalra gyújtott a hír,
Piros dalra gyújtott a hír.

Szinte sercent, hogy nőtt az ár.
A cukor és a tojás ára,
Szökkent a jegy, virult a zúg,
S ami tegnap még százezer volt,
Hajh, egy millió lett mára,
Hej, egy millió lett mára.

Marciusz

őrült Az?

Béldy Alajost, a magyar ifjúság tömeggyilkosát kegyes kezek kiemelték cellájából és újdonsült elmebetegként a komfortos és jó táplálékot nyujtó ideggyógyászati osztályra helyezték, ahol megérkezése után rántottcsirkézéssel egybekötött műsoros teadélutánt rendeztek tiszteletére a többiek, Béldy Alajos pedig közkívánatra elszavalta Petőfi Sándor „Az őrült“ című versét imígyen:

**Mit háborgattok?
Sültcsirke simon? — Takarodjatok innen!
Nagy munkában vagyok — napozok.
Kalácsot fonok, lángost
És rostélyost harapok.
Csurran az őrök nyála s én kacagok,
Ha-ha-ha!
Vért szívtam, most Virginiát,
Mert „odafönn“ azt mondták: csitt!
Alajos mától elmebeteg,
fehér szobába tettek s könnyezének,
fehér apácák rózsás sonkát hoztak,
S napestig ezt haraptam — minő kín!
Leások a föld mélyébe,
Reszkessetek!
Felrobbantom a világot,
Mert negligálom véleményteket,
S ha nem tetszik,
Ti is az enyimet.**

GYÖRGY ISTVÁN

— Ijesztő álmom volt az éjszaka. Azt álmodtam, hogy panamáztam a hivatalban és rájöttek...

— Na és?

— Erre felébredtem és rohantam be a hivatalba. Képzelheted, mennyire megkönnyebbültem, amikor kiderült, hogy az álom hazudott...

— Szóval nem panamáztál?

— De igen. Csakhogy nem jöttek rá!

Álom, álom, édes álom...

Kollek Tivadar: Ezt nevezem kormányprogramna[k]! Máris a hetedik mennyországban érzem magamat.

a Rongyszedő dala
JULES JOUY SANZONJA 1887

A bölcsőtől a koporsóig
Minden mulandó, illanó itt,
Ma még jövő, holnapra mult,
A tarka lepke porba hullt.
Arany, ezüst: hó, hamar olvad,
Ami ma minden, semmi holnap.

A szép szerelmes levelek
Fűtő varázsa hova lett?
Kis keztyű szalag, régi eskük,
Szép szőke hajfürt... hol keressük?
A szerelem: hó, hamar olvad,
Ami ma minden, semmi holnap.

Hol a baba-ruha? Hol a
Gügyögő gyermek mosolya?
Kis fejkötő, parányi pólya?
Csak isten a megmondhatója.
Az ifjuság: hó, hamar olvad, —
Ami ma minden, semmi holnap.

És hol a férj, kit eltemettek,
Kit megsirattak s elfeledtek?
Hitvesi hűség, szeretet
özvegyi fátyla hova lett?
A hűség is: hó, hamar olvad,
Ami ma minden, semmi holnap.

És hol a régi naplemente?
A régi erdő régi csendje?
Tavalyi rózsa, orgona?
Tavaszi szellő? Nincs nyoma!
Virág, levél: hó, hamar olvad
Ami ma minden, semmi holnap.

Akik ígértek jobb világot
Mondd, hova lettek a plakátok?
Hol van a sárga, meg a zöld,
A sok-sok nagyhangú jelölt?
Igéretek: hó, hamar olvad
Ami ma minden, semmi holnap.

És hova lett, kit odadobtak
A csatatérre, áldozatnak?
A legfelsőbb Hadur dicsére
Ingyen s hiába hullt a vére.
A dicsőség: hó, hamar olvad
Ami ma minden, semmi holnap.

És hova tüntek, hova vesztek
A régi korhadt fakeresztek,
Bús koszorúval ékesek,
S az árva síri mécsesek?
Emlékeink: hó, hamar olvad,
Ami ma minden, semmi holnap.

Mámor, reménység, vágy, tavasz,
Szerelem, álom, ez meg az,
Név, pénz, siker, hit, csókja nőnek
Zsákmánya mind a rongyszedőnek.
Az élet is: hó, hamar olvad,
Ami ma minden, semmi holnap.

A régi versekből mi lett?
És kis dalom, mi lesz veled?
Ha egyszer elszállsz, könnyű fecske,
Nem jut eszébe senkinek se.
Kis dalaink: hó, hamar olvad
Ami ma minden, semmi holnap.

Forditotta: Heltai Jenő

Tyúkfarm

A bérházban, ahol lakom, mindenkinek van tyúkfarmja. A mosókonyha és a fáskamra között vannak a tyúkólak. Feleségem minden reggel sopánkodik, hogy nálunk nem terem meg a tojás.

Segíteni akartam a dolgon. Megkértem hatéves unokaöcsémet:

— Péter, gyere le velem a tyúkólba. Meg akarom nézni, hogy hány állatunk van ott

— Nem is kell lemenni, — válaszolta. Négyen vannak.

Délben vettem négy tojást 1,800.000-ért, óvatosan a tyúkólba sompolyogtam. A négy tojást a négy állat alá tettem.

— Na, tojtak a tyúkok? — kérdeztem másnap ártatlan arccal a feleségemtől.

— Butább vagy, mint gondoltam — felelte kedvesen. — Mért tettél tojást a kakas alá is?

Este Peti, az unokaöcsém, tintát öntött az abroszra. Nőm rákiáltott Petire:

— Most azonnal lemész a tyúkólba és ott leszel reggelig!

Peti szipogva válaszolta:

— Jó, jó, lemegyek, de azt előre megmondom, hogy tojni nem fogok!

Palásti László

Inflációlam

— Hány éves maga, Mancika?
— Tizenhat.
— Igen. És mennyi a szorzószám?

?

Európának Spanyolország
Délnyugati szélső csücske,
S Franco eme területnek
Jól bevált fasiszta rücske.

Ez a Franco Benitot is,
Adolfot is kiszolgálta,
S néminemű demokraták
Szemében ő mégse szálka.

Sürgős tervek merültek föl,
Hogy kell Francot elintézni
Am közben a tervezőknek
Mind máshova kellett nézni.

„Gyors jegyzéke[t] Franco ellen!“
(Ó de Irán, az[...] sürgősebb...)
„Francot hama[r] ki kell vágni!“
(Mandzsúria m[...]st a fő-seb.)

„Franco földjét bojkottáljuk!“
(S megvizsgálták Bukarestet.)
„Oldjuk meg a Franco-kérdést!“
(És elintézték Triesztet.)

Nagyszabású kíváncsiság
Mint a fúró úgy fúr engem,
S ezt a kérdő mondatocskát
A tavaszba belezengem.

„Vajjon-vajjon a spanyol ügy
Akkor is ily lassan menne,
Hogyha Madrid Moszkva volna,
S ez a Franco
Nem -iszta, de -ista lenne?“

Egy kis statisztika:

Mi mindent vehet az ember egyhavi fizetéséért?

Volt már olcsósági hullám, volt drágasági hullám, volt bűnözési hullám, vegyi úton előállítva. Jelenleg panaszkodási hullám van.

Hogy ez mennyire alaptalan, azt mi sem mutatja jobban, mint alanti kis statisztikánk, amely kimutatja, hogy egy közepesen fizetett tisztviselő is mi mindent vehet egyhavi fizetéséből. Ime:

Vehet tíz darab valódi tejszínhabos süteményt, egy fél selyeminget, egy negyedpár félcipőt, vagy egy félpár negyedcipőt, ha gigerli az illető és szeret öltözködni, vehet egy elegáns zakókabátujjat, vehet egy féltábla valódi svájci csokoládét, vagy három tábla valódi kvarcoshomokot, egy nyakkendőt, vagy egy másik nyakkendőt, vagy egy harmadik nyakkendőt.

A fentleírt pompás dolgok közül bárki bármelyiket megveheti kényelmesen egyhavi fizetéséből.

Ha nem lakik, nem étkezik és nem vétkezik közben.

Egy kis szamár kalandjai [a] nagy Budapesten XXXIX.

KUKSI ÉS A HÚSVÉTI BÁRÁNYOS

A kis Kuksi szintén készült
A húsvétra idén nagyon,
Ámde venni mit se tudott:
A tojás ma komoly vagyon.

Felment tehát Bárányoshoz
Közellátásunk urához,
Aki roppant szivélyes volt
Kis hívéhez Kuksikához.

Nem töltötte hiába ott
A kis Kuksi eme napot:
Pótjegyére Bárányostól
Egy szép piros tojást kapott.

De jó lenne, mondta Kuksi,
Hogyha belül drazsé lenne
S izgatottan felbontotta:
Kukoricaliszt volt benne.

Flácika naplója

HÉTFŐ.

Utálatosak a férfiak! Még kétéves se vagyok és mind belém akar kötni. Egy bajuszos, pláne nyiltan megmondta, hogy meg akar szüntetni. Értékálló, jó pénzt igért. Pfuj.

KEDD.

Milyen ostobák az emberek! Az ujságok tele vannak avval, hogy milyen nehéz az élet. Én meg kezdek elhízni. Talán ezért nem tetszem már úgy a férfiaknak? Lehet, hogy a szüzies tartózkodásom retteníti őket vissza. Hallottam, amikor a pénzügyminisztériumban azt mondta egy monoklis úr egy fess bajuszos férfinek:

— Evvel az Inflációval nem lehet...

Kezdek büszke lenni magamra.

SZERDA.

Ma kaptam vadonat új nullát az öreg Főtanácstól. Azt hiszem, tetszem neki.

CSÜTÖRTÖK.

Még ugrálnak körülöttem a férfiak, de nem bírnak velem. Nem olyan nevelést kaptam én az apámtól a pénzügyminisztertől...

PÉNTEK.

Hiábavaló volt az eddigi tartózkodásom. Azt mondják, jön a Tallér, a gaz liliomtipró...

Gergely Miklós

Az utolsó champion

Gordon tréner: Ez a szegény nem sokáig bírja már, úgy látom, rövidesen te következel. De utána kirakjuk a ringből a Flácit!

Örvendj Justitia!

11 évi gyilkolásra uszításért **5¹/₂** évi börtön.
Tessék ebből kiszámítani, hogy 100 halottanként hány perc börtönbüntetés jár?

Uj genézis
avagy
Hogyan teremtette az Ur a demokratikus sajtót

Irta: Darvas Szilárd

Kezdetben teremté az Úr a koalíciót, a papírhiányt, a *Baloghot* és a *Kállait*. És mondá az Úr: minden kezdet nehéz.

És második nap megteremté a *Szabadságot*, a *Szabad Népet*, az *Új Szót*, a *Népszavát* és a *„Ki tud róla“* rovatot. És látta az Úr, hogy ez nagyon jó.

És a harmadik napon megteremté az *Illyést*, a *Darvast* és a *Szabad Szót*. És látta az Úr, hogy ez még mindig nagyon jó.

És a negyedik napon így szólt az Úr: Legyen *Világosság!* És még a délelőtt folyamán megjelent a Szociáldemokrata Párt délutáni Lapja soha nem látott szenzációkkal. És látta az Úr, hogy ez igen jó üzlet.

És az ötödik napon megteremtette az Úr a *Kossuth Népét*. És látta az Úr, hogy ez még mindig jobb a semminél.

És a hatodik napon megalkotta az Úr a *Magyar Nemzetet*, a *Hegedüst*, a *Parragit* és a többi kisebb bolygókat. És látta az Úr, hogy ez nem is olyan jó.

És a hetedik napon az Úr megjelent. És amíg aludt, a *Balogh* dolgozott és még aznap délután megjelent a *Kis Ujság*. És látta az Úr, hogy mindenki csóválja a fejét.

És a nyolcadik napon így szólott az Úr: alkossunk hetilapokat a magunk nagyobb dicsőségére. És még azon a napon megjelentek az *Igazság* és a *Demokrácia*. És látta az Úr, hogy nem a dicsősége lett nagyobb, hanem a papírhiány.

Épp ezért a tizedik napon sürgősen megteremtette az *Új Magyarországot*. És mondá az Úr örömében: sej, haj, *Boldizsár*.

És a tizenegyedik napon mondá az Úr: nem jó a *Veresnek* egyedül lenni. És megalkotá számára a *Haladást* és a *Zsoltot*. És nem is sejté az Úr, hogy milyen botrány lesz ebből.

És a tizenkettedik napon mondá az Úr: mondjon valaki egy jó viccet. És lapzártakor megszületett a *Ludas Matyi* és látta az Úr, hogy annak a fele se tréfa.

És a tizenharmadik napon újra megjelent a *Világ* és a tizennegyediken újra betiltották. És látta az Úr, hogy ez így nem megy tovább.

És midőn látta, hogy a koncessziók kiadását már az Istennek sem akarják abbahagyni, örökre visszavonult a sajtóügyek intézésétől.

És ezért van az, hogy az *Új Ember* című katolikus hetilapnak már semmi köze sincs a jó Istenhez.

Szintén zenész

(Kovács Imre Matolcsy Mátyás bűnperében azt vallotta, hogy a földreform Matolcsy nélkül meg sem valósulhatott volna.)

BIKMAKFALVY UBUL: No de édes Imrém, nemcsak Matolcsynak köszönhető a földreform, ha én nem harácsoltam volna össze ötezer holdat, most nem lett volna mit felosztani.

Hurrá, repülünk!

— Mondja kérem, nem tudja, mikor jön vissza Moszkvából ez a gép?
— Miért kérdi uraságod?
— Mert azt mondták, ha ezek visszajönnek, akkor mi repülünk.

Egy igazi gourmand

— Elhoztam a holnapi étlapot is, Omelka testvér.
— Remélem, nem bécsiszelet lesz már megint?
— Nem! „Püspök"-falat, „Barát-füle" és „Kapuciner"!

Hidvéghy Ferenc: Óda az adópengőhöz

Adópengő, adópengő,
Hozzád szól e dal e zengő,
Ambíciód mondd csak hol jár?
Úgy emelkedsz, mint a dollár.

Adópengő, adópengő,
Neved egyre szebben zengő,
Megint felcsúsztál a héten...
Sajnos, nincsen bankbetétem.

Adópengő, adópengő,
Félek, szakállam lesz lengő,
Amíg magasugrás téren
Utolér majd téged bérem.

Adópengő, adópengő,
Nem lenne itt éhes bendő,
Ha falun a gazdanépek
Adóbúzát is vetnének.

Példád nyomán adópengő
Lenne termés irigylendő:
Éhesek nem maradhatnánk
Jó kurzuson arathatnánk.

Utazás a sonka körül

— Hogy ez a sonka?
— Nyolcvanmillió.
— És ez?
— Százmillió.
— És emez?
— Százötvenmillió.
— Hm. Van nyelve is, hentes úr?
— Nincs.
— Akkor mit mondjak magának ezekre az árakra?

Nagy különbség

— Elhatároztam, hogy csináltatok egy ruhát.
— Mérték után?
— Dehogy! Infláció után...

A Külső Gázszag-utcában

— Mit szól hozzá? Állami kezelésbe fogják venni a Kacsireket.
— Megőrült? A Kacsireket?
— Igen. Mert a Kacsirek is jóvátétellel foglalkozik.
— A Kacsirek? Jóvátétellel?
— Persze. Becsületszavát adta a Malcsák Manci apjának, hogy jóváteszi a dolgot...

Mindent a megfelelő helyen

— Rémes. Vettem egy alsónadrágot és szűk.
— Vigye be a népügyészségre.
— Minek?
— Ott majd kiengedik.

A 7 legbutább vicce

— Fantasztikus! Egy borotvapenge két millió pengő.
Ennyiért tíz évvel ezelőtt megvehettem volna a Klotild-palotát!
— Maga pancser! Tudott volna maga borotválkozni a Klotild-palotával?

Látogatás egy bányásított állami hivatalban

Írta és rajzolta: Sándor Károly

Tegnap ismét az Állami Tökmagelosztó Központban volt dolgom. Mikor a jólismert szürke épület kapuján beléptem, a portás rámkiáltott:
— Jó szerencsét!

— Köszönöm a jókívánságát, — udvariaskodtam vissza, — de mit jelentsen kitüntető kedvessége?
— Ez bányász-köszöntés! Mi már két napja bányásítva vagyunk. Nem tetszett hallani, hogy bányásítják az állam hivatalokat?

Valóban derengett bennem, hogy olvastam ilyesfélét a lapokban.

— Hát jó — mondtam a portásnak —, de azt mondja meg nekem, hol találom Holupka igazgató urat?
— Talán az elsővájár urat tetszik gondolni? Harmadik tárna, balra harminckettes számú akna — hangzott a biztató válasz.

Beljebb léptem. Mindenfelé Davy-féle lámpással, csákánnyal felszerelt tisztviselők serénykedtek. Sokan aktákkal roskadásig telt csilléket tologattak.

Beléptem a liftbe, mely természetesen lefelé ment velem.

Végre ott álltam utam céljánál, Holupka fővájár úr előtt. Mielőtt ügyemre tértem volna, megszólalt bennem a riporter és néhány kérdést tettem fel a bánya kitűnő vezetőjének lapunk számára.

— Rendkívül örülök a bányásításnak — hangzott az érdekes nyilatkozat —, különösen az én osztályom végez nagyszerű munkát. Nálunk bányásszák ki ugyanis a legrégibb aktákat.
— Milyen a termelés? — kérdeztem.
— A termelés egyre nő. Most napi huszonhét vagón aktát adunk az újjászülető országnak, az újjáépítés fokozására azonban a hó elején megindult az aktacsata. Május 1-re szeretnénk a teljesítményt napi 50 vagóni aktára emelni. Azt akarjuk, hogy ebben az országban minden dolgozó jegy és sorbanállás nélkül, mindennap hozzájusson az őt jogosan megillető aktához. — fejezte be érdekes nyilatkozatát a fővájár.

Én pedig, dolgom végeztével, bányászköszöntéssel búcsúztam tőle:
— Jó szerencsét!

Ludas Matyi megmagyarázza...

Azt szeretnék tudni szaktársak, hogy a piaristák által szervezett kézigránátos összeesküvés leleplezése után is méltatlannak fogja-e találni a hercegprímás azt a vádat, hogy a papság egy rétege az ő magatartásán felbuzdulva, a reakciót szolgálja?
Hát majd megmagyarázom!

Kacsirek panaszkodik az orvosának, hogy nagyon rosszul érzi magát és biztosra veszi, hogy másnap meghal.
— Ostobaság — mondja az orvos vizsgálat után —, nincs magának semmi baja, csak képzelődik.
Kacsirek megnyugodva távozott, de másnap mégis meghalt. Mikor az orvos tudomást szerzett a dologról, méltatlankodva csóválta meg a fejét:
— Érdekes, mire képes a képzelődés...

Optikai csalódás

— Mi az Krepuska, már három óra, hogy mindenki elmegy a minisztériumból?
— Dehogy. Azonnali hatállyal elbocsátották a reakciós köz. tisztviselőket.

Egy Karrierje

A dolog úgy kezdődött

hogy Tapsi Tivadarnak azt mondta az anyja:

— Húsvét van! Hála Istennek, elég nagy nyúl vagy már, Isten segítségével már nemsokára vadászhatnak is rád, menj egy kis világot látni.

Így került a nyuszi Budapestre.

Budapesten

nyugtalanul nézett szét a nyuszi.

— Gyerünk tovább — dünnyögte. — És még biztosan nem a világ, mert itt főleg félvilágiakat látni csak.

A Körúton

éppen razzia volt. Tapsi bekerült a gyűrűbe.

— Kérem — mondta ijedten — én húsvéti nyúl vagyok.

— Azt mindenki mondhatja — szólt rá szigorúan a detektív. — Gyerünk!

Nem tudta magát igazolni, így került az ügyész elé. Ott sem tudta magát igazolni, így került a börtönbe.

Így került ki megint az utcára.

— Ezentúl becsületes munkából fogok élni

— határozta el és mert hallotta, hogy a húsvéti nyulak tojásfestéssel foglalkoznak, vett két tojást és kék és barna festéket. A sarkon megszólította egy ember, a barna festéket megvette melasznak, a kéket penicillinnek; a tojásnál habozott egy kicsit.

— Azt csak tojásnak adhatnám el, akárhogyan is gondolkozom. Tartsa meg.

Ma már melasz- és penicillinnagykereskedése van a nyuszinak a Teleki-téren. Ha barna vagy kék tojásfestékre van szükségük, forduljanak bizalommal hozzá.

A moszkvai földalatti állomáson

GERŐ ERNŐ: Látod János, nekünk is lenne ilyen szép alagutunk, de nálunk csak a demokráciát fúrják a föld alatt.

HUSVÉTI SZÁMUNKAT ÍRTÁK ÉS RAJZOLTÁK:

Aranyos Gusztáv, Bodó Béla, Byssz Róbert, Darvas Szilárd, Farkas Lujza, Gábor Andor, Gergely Miklós, Gerő Sándor, György István, Heves Ferenc, Hidvéghy Ferenc, Heltai Jenő, ifj. Hont Ferenc, Kaján Tibor, Lovászy Márton, Palásti László, Pályi Jenő, Pártos Jenő, Sándor Károly, Shwott Lajos, Szegő Gizi, Szép Ernő, Szür-Szabó József, Tabi László, Török János, Vasi

Ludas Matyi
Megjelenik minden vasárnap.
Budapest, 1946 április 21.
II. évf. 15. (47) szám.
Szerkesztő:
GÁL GYÖRGY
Felelős szerkesztő:
SZEGEDI EMIL
Felelős kiadó:
PETŐ JÓZSEF
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, József-körút 5.
Telefon: 388—106 és 188—182
Nyomatott a „Szikra" Lapvállalat offset-körforgógépein.
Felelős nyomdavezető: Nedeczky László.